

Referat fra 12 års jubilæum foran Sandholm og Sjælsmark med musik og kagebord.

Søndag den 13. oktober, 2019

Tilrettelæggelse : Nanna Carlsen og Gerd Gottlieb

Taler Gerd, Jørn Neerup og Anne Marie Helger

Fotograf og referent: Brita Bastogi (se billeder på hjemmesiden)

Selvom Gerd åbnede jubilæet ved at sige, at der ikke var noget at fejre, men tværtimod en markering for den fortsatte kamp, og for de mennesker, der søger vores beskyttelse, - så var og blev det alligevel et festligt jubilæum.

Vores husmusiker Nanna, spillede på harmonika, vores kurdiske ven spillede arabisk og kurdisk musik; bordene under halvtaget bugnede af kaffe og kager- og vi var over hundrede forventningsfulde børn, og voksne, udefra og indefra lejren.

Gerd, der også var den første taler, fortalte, at der er afviste kurdere fra Iran, Irak og Syrien på Sjælsmark, der især har brug for vores støtte lige nu, set i lyset af, hvad der sker i det nordvestlige Syrien.

12 år er der gået siden Else Lidegaard fik den brillante idé, at nu måtte der protesteres imod den herskende flygtningepolitik. At den kun skulle blive værre og værre med tiden, havde ingen af os drømt om.

Og selvom vi har stået mere end 400 gange foran lejrene - ikke bare for at demonstrere, men med dagsordener for at blive oplyste om regeringens nye straffetiltag, for at tilrettelægge offentlige demonstrationer, høringer (bl.a. på Christiansborg), høringssvar, debatter, debatindlæg, læserbreve og kronikker. Vi har deltaget i valgkampe, lavet flyers og avisannoncer. Været aktive på Bornholm – og lavet gadeteater. Vi har samarbejdet med andre asylnetværk, og cyklet gennem Danmark.

Og vi har været civilt ulydige ved at synge i Folketingssalen (Our finest hour, mener referenten!)

Men, det allervigtigste, afsluttede Gerd, det var forbindelsen til menneskene inde i lejren – knytte venskaber og få nyt udsyn til hele den store, brogede verden.

(og selvom Gerd ikke mener, der er noget at fejre, så må referenten protestere her og sige: Jeg er sikker på, at det var vores råben op, der havde indflydelse på den nye regering og fik dem til at sige, at forholdene på Sjælsmark skulle ændres, og vi skulle tage kvoteflygtninge).

Derefter talte Jørgen Neerup om "Danmark gør børn fortræd". Jørgens tale vil blive lagt på hjemmesiden.

Anne Marie Helger, der øjeblikkelig blev udnævnt til husbedstemor, roste os – de grå hjelme, med mange opmuntrende og sjove bemærkninger.

Vi, **bedste**-forældrene, der havde trampet elefantstierne.

Hun mente også, at statsmedisteren, Fru FRED-eriksen burde være kommet med en medalje til os i dag.

Hun overbragte en hilsen fra den anden halvdel af discount duoen, Peter Larsen.

Og, så lærte hun os en ny sang, som hermed overbringes til indlæring:

"Først den ene vej og så den anden vej – hurra, hurra hurra for alle børn"-gentages

"Dem, som sætter børn i bur, de ska' selv ha' en tur,

"Dem, som sætter børn i bur, de ska' ha' et orntli' fur"

Og selv om de tilstedeværende ældre og yngre førstegangs døende egentligt nok skulle i gang med deres Phd = pensionist hele dagen, så må vi holde os på stikkerne, for når

URET BLIVER RET BLIVER MODSTAND EN PLIGT

Og sådan endte vores husbedstemor, der også nåede at blive udråbt som vores yndlingsbedstemor, med at overrække os et Dannebrog med mange vise ord og bemærkninger på, så som:

Demokrati, Anerkendelse, Næstekærlighed Mangfoldighed, Anstændighed, Respekt, Klogskab.

Ind imellem talerne og meddelelserne blev der danset kurdiske kædedanse – eller sunget – blandt andet Krølle Bøllernes sang fra Bornholm, som I jo alle kender.

Der var hilsen fra Johanne Schmidt Nielsen, der var frygtelig ked af ikke at kunne være til stede.

Der var anmeldelse af flere bøger/hæfter: "Sjælsmarks børn fortæller" med 13 af børnene derfra.

Bogen fra Brorsons Kirke, som en gruppe af Bedsteforældrene har lavet om de irakiske asylansøgere's sag. Den kan stadig købes for blot 30 kr. Og så har Jørgen Kirkegård skrevet en bog om "En verden i krise", der lå der gratis. Jørgen K. får denne hilsen med fra Lise Ravn "Dejligt, at høre fra dig!" – og tak fra alle, der fik et eksemplar.

Vi sluttede af med Barndommens land – og husk:

Den, der ikke reagerer, accepterer!